

private virksomhedsejere og i det hele taget det argument, der er kommet frem om, at man risikerer at lave en ordning, som faktisk koster flere penge at administrere end dem, som skal kræves ind. Det er nyt for os, og derfor vil vi gerne kigge nøje på det under udvalgsbehandlingen for at se, om der ikke var en mulighed for at imødekomme noget af den kritik, der er kommet til forslaget.

Så vil jeg gerne slutte med at kvittere for, at De Konservative går så positivt ind i arbejdet og gerne vil være med til at se på, hvordan der kan finde en bedre model for, hvordan arbejdstagerne kan sikres deres godtgørelse. I CD har vi naturligvis også en klar interesse i, når nu G-dagene er der, at arbejdstagerne også får deres penge.

Anders Samuelson (RV):

Dette lovforslag indeholder to dele. Dels udmønter det en aftale mellem regeringen, CD, SF og Enhedslisten i forbindelse med finanslovaftalen, og dels indeholder det en harmonisering af fradragsreglerne.

Med hensyn til den første del ændres reglerne nu således, at a-kasser får pligt til at hjælpe det enkelte medlem med at få udbetalt dagpengegodtgørelse, som medlemmet mener at have krav på. Det forslag kan vi støtte, vi bakker det op, og det er også en del af finanslovaftalen.

Den anden del af forslaget er et forsøg på at harmonisere reglerne for fradrag for arbejde og indtægt for personer, der modtager uddannelsesgodtgørelse. Også dette forslag kan vi støtte, fordi reglerne ændres sådan, at vi følger de konjunkturer, som påbyder os at forsøge at få så mange som muligt til også at have et job sideløbende med uddannelsen.

Alt i alt kan Det Radikale Venstre altså støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Alle ordførertaler indtil nu er startet med indledningen: Dette lovforslag rummer to elementer. Sådan kunne jeg også have startet.

Det er en uskik at blande to ting sammen, som intet har med hinanden at gøre. Det vil give en masse problemer for behandlingen i Folketinget og for den sags skyld også for ministerens eget vedkommende. Vi kan bare tage L 29: Det havde mildest talt en kringlet gang, inden det kunne vedtages. Så hermed igen en opfordring til at skille lovforslag i dets bestanddele, så man tager de ting, der hænger sammen,

og de ting, der ikke hænger sammen, hver for sig.

Men lad os så tage de to dele:

For det første sikres det, at lønmodtagerne får deres G-dags-betaling. Forslaget retter op på et af de problemer, der er i G-dags-ordningen, sådan som den fungerer i dag, og det kan vi selvfølgelig støtte; ingen problemer i det. Men det er egentlig fantastisk, at det skal være nødvendigt med den slags tiltag for at sikre, at loven overholdes, i øvrigt med den konsekvens, at såvel a-kasserne som det offentlige bliver administrativt belastet, for det bliver de; ingen tvivl om det. Visse arbejdsgivere burde måske tænke lidt mere over det, når de brokker sig over statsligt bureaukrati, for det ville ikke være sværere for dem at overholde loven, og så var der ikke alle de problemer.

Men jeg vil godt tilføje, at vi i Enhedslisten stadig ser problemer i G-dags-ordningen, selv om nogle af skævhederne bliver rettet op her. Først og fremmest er der stadig tale om en ordning, der fremmer arbejdsgivernes motivation til at ansætte uorganiseret arbejdskraft, som det f.eks. stadig er virkeligheden flere steder, når der er brug for vikarer på daginstitutionsområdet.

Et andet problem er, at det i mange tilfælde fører til, at man undlader at ansætte den arbejdskraft, som egentlig er nødvendig, og måske i stedet presser de allerede ansatte til overarbejde. Man vil nemlig gerne undgå G-dagene, og det er selvfølgelig også det, der er tanken i forslaget, men det får altså den modsatte effekt end den oprindelig tiltænkte. Derfor vil vi fortsat arbejde for, at den nuværende G-dags-ordning erstattes af en form for kollektiv ordning, hvor det ikke bliver en sag mellem den enkelte lønmodtager og den enkelte arbejdsgiver. Det interessante er, at de borgerlige engang sådan set støttede et forslag, som Enhedslisten fremsatte på det område, men da det kom til regeringens udskrivelse, var de knap så kry mere, og så havde det pludselig ingen interesse.

Også det andet element i lovforslaget kan vi støtte. Det kan virke grotesk, at arbejdsindtægt i forbindelse med uddannelsesaktivering modregnes krone for krone. Det er jo ikke bare et spørgsmål om, at man på den måde ikke får noget ud af at arbejde; det kan direkte koste penge på grund af øgede transportudgifter og sådan noget.

Jeg vil da godt i den forbindelse henlede ministerens opmærksomhed på de bemærkninger,